

opfyldt gennem Flertallets Forslag. I Stedet for et samlet jydsk Telefonvæsen faar man efter dette Forslag i Nord og Syd ren Statsdrift og i den øvrige Del af Jylland en privat Drift, der i væsentlig Grad ligesom nu assisteres af Statens Telefonvæsen. — Imod Nord forbliver Skagens By og Omegn som hidtil under Statstelefonen, og imod Syd henlægges den genforenede Del af Sønderjylland med den tidligere Landgrænse mod Nord som Telefongrænse under Statstelefonen, medens Jylland iøvrigt deles i Zoner, hvor Staten faar Eneret paa Telefontrafikken mellem to Zoner, der ikke støder op til hinanden, det private Selskab Eneret paa Trafikken indenfor den enkelte Zone, bortset fra Samtaler, der bestilles af Statstelefonabonnenter, og at endvidere Staten med Hensyn til Trafikken mellem Nabozoner som hidtil er Reserve for det private Selskab med aftalt højere Takster end dettes. Bedre end hidtil vil Forholdet naturligvis blive, men til et samlet jydsk Telefonvæsen i Lighed med Øernes er der langt igen.

Statens Interesser er sammenfaldende med Befolkningens, en samlet telefonisk Enhed under Statens fælles Drift af Telegraf- og Telefonvæsenet.

Telegraf- og Telefonvæsen er saa naturligt og nær knyttet til hinanden, saavel hvad Anlæg og Drift som Teknik angaar, at de med den største økonomiske og driftsmæssige Fordel kan drives under et. I saa Henseende skal kun peges paa Fordelene ved Fællesskab i Administration, i Ledelse og Tilsyn, stedligt som central, i Personalets Udnyttelse, i Ledninger, Materiel og Lokaler m. v. Holder man som hidtil den lokale og mellembys Telefontrafik adskilt herfra under privat Drift, saa holder man samtidig borte den Del af det samlede Telefonvæsen, der betinger, at det tilbageblevne Telegraf- og Telefonnet kan drives rationelt og økonomisk. Man faar da som hidtil et tyndt og spredt Statstelefon- og Telegrafnet, der er uøkonomisk i Drift, hvis Anlægs- og Vedligeholdelsesudgifter er uforholdsmæssig store, og hvor Forretningerne paa de enkelte Stationer er af saa ringe Omfang, at de ikke dækker Udgifterne, og i mange Tilfælde kun kan være en Bibeskæftigelse i Forbindelse med anden Forretning (Jernbane- og Postvæsen) til Skade for hele Telegraf- og Telefon-tjenesten og for en forsvarlig Udnyttelse af Nettet, Erfaringer, som Staten i de forløbne Aar har haft rig Lejlighed til at gøre.

Befolkningens Tarv er endvidere ved Siden af den bedst mulige Drift tillige den billigst mulige Benyttelse af Telefonen. Ogsaa i saa Henseende synes Flertallets Forslag paa Forhaand at byde ringere Vilkaar. Næst efter at pege paa, hvad der foran er anført om de økonomiske Fordele ved Fællesdrift af Telegraf- og Telefonvæsenets under Statens Ledelse, mener Mindretallet at kunne fastslaa som lidet sandsynligt, at en privat koncessioneret Telefonvirksomhed, som er dækket mod enhver Konkurrence fra anden Side, hvis Udbytteprocent er garanteret Aktionærerne, hvis Lønningsudgifter er de samme eller vel endog større end Statens, og hvis Aktionærer er tilsikrede en forud fastsat høj Overkurs ved Statens senere Overtagelse, — skulde frembyde Mulighed for en billigere Drift end Staten.

Tilmed er den Rente af 8 pCt., som det sammensluttede Selskabs Aktionærer kan regne med, og som er relativ sikret dem dels gennem et Udbyttereguleringsfond (Dispositionsfonden) paa 4 Mill. Kr. og dels i den Omstændighed, at Selskabets første Takster bliver fastsat paa et Tidspunkt, hvor de fremtidige Udgifter til Lønninger og Materialer kan ventes at være stadig nedadgaaende, — et betydeligt højere Renteudbytte, end Staten behøver at regne med som rimelig Forrentning, ligesom den Overkurs af 125, hvortil Aktierne skal indløses ved senere Statsovertagelse, forudsætter, at Telefonabonnenterne gennem højere Takster end ellers nødvendigt skal sikre Tilstedeværelsen af Værdier i Selskabet som kan tilsvare den høje Overkurs.

Der er derfor kun al Grund til at gaa ud fra, at Befolkningen ved Statsdrift af det